Chương 2153 — Thất Chú Thư

"Vâng…" Hồng Vô Ba nhận giọt tinh huyết Hạ Nhân ném tới, rồi một hơi nuốt xuống.

Ngay sau đó, nàng khoanh chân ngồi trong sơn cốc tan hoang vỡ nát, bắt đầu tu phục vết thương trên người.

Hạ Nhân cũng bay tới một bên hạ xuống.

Vi Chi Dịch, Ấn Hiểu Nguyệt và Trình Mộc Sơn đều chấn kinh nhìn anh.

Vi Chi Dịch hỏi: "Hạ đạo hữu, vừa nãy… đó là thứ gì?"

"Sao nàng lại thành nô bộc của ngươi?"

Nếu Hạ Nhân tuỳ tiện ném ra một tấm dán lên người ta, chẳng phải ông đây cũng thành nô bộc của gã?

Đương nhiên, chẳng những Vi Chi Dịch, ánh mắt Ấn Hiểu Nguyệt và Trình Mộc Sơn nhìn Hạ Nhân cũng thêm một phần cảnh giác.

Hạ Nhân cười cười, nói: "Yên tâm ba vị, thần phù này của ta quý lắm, nếu không phải nô bộc đủ giá trị, ta sẽ không lãng phí thần phù đâu!"

Ý rất rõ: ba người các ngươi không xứng.

"Hề hề hề…" Vi Chi Dịch cười khan một tiếng, nói: "Thật ra, ta chỉ tò mò, muốn biết đây là thần phù gì?"

Hạ Nhân nói: "Là một tấm thần phù đảo lộn âm dương, có thể cưỡng đoạt nô bộc của người khác!"

"Thứ này dùng có hạn chế, trước tiên ngươi phải là thần nô của người khác, nếu không phải thì vô dụng!"

"Thứ nữa, nó chỉ dùng được với nữ giới!"

Nghe Hạ Nhân nói vậy, Vi Chi Dịch và Trình Mộc Sơn đều thở phào, chỉ có Ấn Hiểu Nguyệt sắc mặt trắng bệch.

"Chư vị, các ngươi nghĩ sao, là rời đi bây giờ, hay tiếp tục tìm bảo?" Hạ Nhân hỏi.

"Tiếp tục đi!" Ba người đều chọn tiếp tục.

Mấy hơi thở sau, Hồng Vô Ba bên kia rốt cuộc cũng tu phục xong vết thương, bước một bước tới bên bốn người Hạ Nhân.

"Công tử!" Thân hình khổng lồ của nàng cung kính hành lễ với Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: "Không cần đa lễ!"

"Giờ nói cho bọn ta biết đi, trong thần mộ Vu tộc các ngươi, rốt cuộc có gì?"

"Vâng!" Hồng Vô Ba hơi khựng, suy nghĩ mấy hơi thở, rồi nói: "Công tử, thật ra ban đầu, trong tổ địa Vu tộc chúng ta cũng chẳng có gì!"

"Đây là nơi chôn thân sau khi các đại năng Vu tộc chúng ta vẫn hoá!"

"Hơn nữa trước khi chôn, Vu tộc chúng ta sớm đã lấy hết những thứ quý giá trên thi thể đi!"

"Đừng nói các loại bảo bối và tài vật, ngay cả máu cũng phải rút đi bỏ vào huyết trì thần Vu, cho đệ tử Vu tộc chúng ta tu hành!"

"Nên, cho dù ngày dài tháng rộng, thứ sinh ra ở đây phẩm cấp cũng cực kỳ có hạn!"

"Có ít thiên tài địa bảo, có ít ma vật ma tinh!"

"Hoặc một số thần quả thuộc tính ma đạo, bóng tối!"

"Cũng có một ít Tam Trượng Cốc hoang dã!"

"Nhưng, giá trị chẳng ra sao!"

"Đương nhiên, thời đó, cũng không có ai tới đây tìm bảo!"

Hạ Nhân hít sâu một hơi: về mấy chuyện này, anh quả thật không rành lắm.

Hồng Vô Ba tiếp tục: "Nhưng, mọi thứ theo một sự kiện xảy ra, đều đổi!"

"Một Phong Hào Thần Đế tu Chú Nguyền đại đạo nào đó, chẳng biết vì sao chịu thương thế cực nặng, rồi vừa hay rơi xuống tổ địa Vu tộc chúng ta!"

"Điểm mấu chốt là, cuối cùng y cũng vẫn hoá tại tổ địa Vu tộc chúng ta!"

"Từ đó về sau, mọi thứ ở đây chúng ta đều đổi!"

Hạ Nhân hỏi: "Chú Nguyền Thần Đế? Còn là Phong Hào Thần Đế?"

"Cái này… Phong Hào Thần Đế dễ vẫn hoá vậy sao?"

Trước kia Thời Gian Thần Đế vẫn hoá Hạ Nhân đã cảm thấy có chút nghi hoặc: mấy Phụ Thần mà giết được Chính Thần?

Giờ, lại có một Chú Nguyền Thần Đế vẫn hoá!

"Đại khái là chuyện thời gian nào?" Hạ Nhân hỏi.

Hồng Vô Ba lắc đầu: "Lâu lắm rồi, cụ thể ta cũng nói không ra!"

"Hừ…" Nói tới đây, Hồng Vô Ba lạnh lùng hừ một tiếng, ánh mắt nàng nhìn về ba người Vi Chi Dịch, nói: "Chủ nhân ta hoàn toàn không biết chuyện ở đây, ba vị chẳng lẽ cũng không biết à?"

"Đừng nói với ta các ngươi tới đây, chỉ vì mấy khối ma tinh cỏn con?"

"Ha ha ha…" Vi Chi Dịch cười gượng, nói: "Không không không… đương nhiên không phải rồi!"

"Ai mà chẳng muốn có được Chú Nguyền Thánh Khí?"

"Nhưng, Hạ đạo hữu không biết thứ này, ta còn hơi bất ngờ đấy, cái này ai cũng ngầm hiểu!"

"Người tới đây, ai chẳng vì tìm thứ đó?"

Ấn Hiểu Nguyệt và Trình Mộc Sơn cũng lần lượt gật đầu.

Ghê thật, chỉ mình ta tưởng tới tổ địa Vu tộc là để tìm thiên tài địa bảo thôi à?

"Ừm…" Hạ Nhân thở dài một hơi, khựng hai hơi thở, nói: "Ta nghe nói, ở đây cũng có một loại gọi là Tế Đạo Âm Dương Thiền sinh ra?"

"Ây…" Vi Chi Dịch nói: "Thôi được, để ta nói vậy!"

Thế là tiếp đó Vi Chi Dịch thao thao bất tuyệt nói ra.

Hạ Nhân tới đây mới bừng tỉnh đại ngộ.

Đúng vậy, mọi thứ còn phải nói từ Chú Nguyền Thần Đế.

Phong Hào Thần Đế của Chú Nguyền nhất đạo, năm đó bị các Đế tính kế, cuối cùng vẫn hoá tại tổ địa Vu tộc.

Y chết cũng không gây sóng gió lớn, điểm mấu chốt là Chú Nguyền Thần Đế này một thân bảo bối, tất cả đều tán ra khắp cố thổ Vu tộc này.

Trong đó bảo bối nhất, là một tôn thánh khí.

Thần khí vượt cửu phẩm, chính là thánh khí!

Thông thường, thần khí thần giới, cửu phẩm là đỉnh.

Nhưng trên cửu phẩm còn một phẩm, đó là thập phẩm.

Bảo bối trong tay Chú Nguyền Thần Đế chính là thánh khí.

Thánh khí này liên hệ mật thiết với Chú Nguyền chi đạo, tên nó gọi là 【Thất Chú Thư】, nếu dùng đúng cách, thất chú thư này có thể dùng để nguyền rủa bất kỳ ai, kể cả Phong Hào Thần Đế.

Vốn dĩ, thứ này cũng không thuộc Chú Nguyền Thần Đế, mà thuộc về Chủ Tể Chi Thần!

Truyền thuyết Chủ Tể Chi Thần tay cầm 【Thất Chú Thư】, là có thể khống chế lời thề chủ tể của tất cả mọi người trong cả thần giới.

Chỉ cần có kẻ vi bối lời thề, chú nguyền có thể thông qua thất chú thư mà ứng nghiệm.

Cả thần giới, lời thề của tất cả mọi người đều sẽ được ghi lại trên thất chú thư.

Về sau Chú Nguyền Thần Đế chẳng biết dùng cách gì, đoạt trộm thứ này từ tay Chủ Tể Chi Thần, rồi vẫn hoá tại cố thổ Vu Thần của Vu tộc.

Từ đó về sau, thất chú thư liền bặt vô âm tín.

Giống thất chú thư, vô số bảo bối của Thần Đế cũng tán lạc khắp cố thổ Vu Thần.

Thế là, vô số người ùn ùn kéo tới, qua đây tìm bảo.

Có người muốn tìm thất chú thư, có người thì cho rằng dù không tìm được thất chú thư cũng không sao, kiếm được bảo bối khác của Thần Đế cũng tốt.

Cứ thế người vào trong nườm nượp không dứt.

Ban đầu, thậm chí có Thần Đế vào, đại chiến trong đó mấy trận.

Nhưng nơi này dù sao là thần mộ của Vu tộc.

Để bảo vệ mộ địa, mấy Vu Đế của Vu tộc cùng nhau đuổi hết tất cả Thần Đế và Thần Hoàng ra, họ đạt thoả thuận với tam thiên Thần Đế, chỉ cho phép người dưới Thần Hoàng cảnh vào trong tìm bảo.

Theo số người vào trong tìm bảo càng lúc càng nhiều, người vẫn hoá trong đó cũng càng lúc càng nhiều.

Hơn nữa mỗi người chết ở tổ địa thần Vu, bảo bối trên người y cũng sẽ ẩn giấu ở khắp nơi trong mộ địa.

Cứ thế, bảo bối trong cố thổ Vu Thần này cũng càng lúc càng nhiều.

Chương 2154 — Suy Đoán Của Hạ Nhân, Lựa Chọn

"Vậy…" Hạ Nhân nhìn Vi Chi Dịch, hỏi: "Tế Đạo Âm Dương Thiền thì sao?"

"Ta nghe nói, trong cố thổ Vu Thần này, có Tế Đạo Âm Dương Thiền!"

"Là thật!" Chẳng đợi Vi Chi Dịch trả lời, Hồng Vô Ba đã nói: "Công tử, việc này là thật, trước kia, cố thổ Vu Thần chúng ta quả thật không có Tế Đạo Âm Dương Thiền gì cả, nhưng từ khi Chú Nguyền Thần Đế kia vẫn hoá tại cố thổ chúng ta, nơi đây liền bắt đầu có Tế Đạo Âm Dương Thiền sinh ra!"

"Nên, chúng ta đều nghi ngờ, Tế Đạo Âm Dương Thiền này có liên quan tới Chú Nguyền Thần Đế đã vẫn hoá kia!"

"Đúng vậy!" Ấn Hiểu Nguyệt nói: "Ta từng nghe trưởng bối trong tộc nói, Tế Đạo Âm Dương Thiền, bản chất chính là một loại chú thuật!"

"Nó dựa trên Chú Nguyền đại đạo mà sinh ra, một âm một dương có thể tổn thương căn cơ đại đạo, cực kỳ khủng khiếp!"

"Cái này ta cũng biết một chút!" Vi Chi Dịch nói: "Ta cũng nghe các trưởng bối nói, Tế Đạo Âm Dương Thiền này chính là diễn hoá từ Chú Nguyền đại đạo, hơn nữa đơn thuần Chú Nguyền đại đạo còn không được, còn phải phối hợp với 【Thất Chú Thư】 mới được!"

"Truyền thuyết lấy Chú Nguyền đại đạo tư dưỡng thất chú thư, cứ cách một thời gian, trong thất chú thư này liền sinh ra một đôi Tế Đạo Âm Dương Thiền!"

Nghe xong mấy điều này, con ngươi Hạ Nhân khẽ nheo, rất nhiều chuyện dường như đã thông!

Rất lâu rất lâu trước, anh từng nghe Đại Chuỷ Ngư nói một việc.

Đó là lực lượng của Chủ Tể Chi Thần hiện tại không đủ khống chế tam thiên Thần Đế, nên ẩn mình đi, không xuất thế.

Tức là giờ tam thiên Thần Đế đang khống chế thần giới.

Vốn dĩ, tam thiên Thần Đế là thần phục Chủ Tể Chi Thần.

Lực lượng Chủ Tể Chi Thần vì sao đột nhiên yếu đi vậy?

Hạ Nhân chìm vào trầm tư, nhưng với tư cách một kẻ trải qua vô số chuyện, Hạ Nhân cũng không khó nghĩ tới một khả năng.

Có hay không một khả năng, Tế Đạo Âm Dương Thiền này, vốn dĩ nằm trong tay Chủ Tể Chi Thần.

Lực lượng Chủ Tể Chi Thần tuy không đủ trấn áp tam thiên Thần Đế, nhưng vì có Âm Dương Thiền trong tay, khiến các Thần Đế đặc biệt kiêng dè.

Ai không nghe lời, trực tiếp thả một con Âm Dương Thiền, gặm sạch đạo cơ của y trước, rồi đợi chú nguyền chi lực phát tác, y sẽ chết.

Như vậy, tự nhiên không ai dám chống lại Chủ Tể Chi Thần.

Nhưng thất chú thư của Chủ Tể Chi Thần này đột nhiên một ngày bị mất, thế là ông ta mất đi thủ đoạn khống chế tam thiên Thần Đế.

Tiếp đó tam thiên Thần Đế liên hợp lại, trước đối kháng Chủ Tể Chi Thần, rồi phong sát Tế Đạo Âm Dương Thiền?

Hạ Nhân không biết suy đoán của mình cách chân tướng bao xa, nhưng anh cảm thấy, rất có khả năng.

Vậy nếu ta tìm được thất chú thư này?

Chẳng phải ta sẽ bị Chủ Tể Chi Thần giết chết?

Cái thứ này trong tay ta chẳng có tí tác dụng nào, lấy chẳng khác gì lấy một quả bom nổ chậm.

Nhất định đừng để ta tìm được thứ này.

"Ha ha ha… nói thật, chúng ta cũng không phải nhắm tới thất chú thư kia đâu!" Vi Chi Dịch nói: "Muốn có được thất chú thư, cũng cần có khí vận tương ứng, chúng ta tuyệt không có loại khí vận này!"

"Chúng ta qua đây, chỉ muốn tiện tay kiếm chút đồ tốt, nếu tìm được một hai kiện bảo bối của Thần Đế đại nhân, cũng đủ hưởng thụ cả đời!"

"Đúng rồi, trong mộ địa này, rốt cuộc có nguy hiểm gì?" Nói tới đây, Vi Chi Dịch nhìn về Hồng Vô Ba.

Hồng Vô Ba không trả lời câu hỏi của gã, mà nhìn Hạ Nhân trước.

Thấy Hạ Nhân gật đầu, nàng mới nói: "Ở đây, vốn dĩ không có nguy hiểm!"

"Yêu ma sinh ra từ thi thể tổ tiên Vu tộc chúng ta, sớm đã bị tiễu trừ sạch!"

"Ma vật lớn bị giết vô số, ma vật nhỏ chẳng gây uy hiếp gì cho chúng ta!"

"Người?" Hạ Nhân hỏi: "Là sự phản bội giữa đồng đội?"

"Không phải!" Hồng Vô Ba nói: "Công tử… vô số người vào trong, vì tranh đoạt bảo bối mà động thủ, người tử vong vẫn hoá không đếm xuể!"

"Điểm mấu chốt hơn là, đệ tử Chú Nguyền nhất đạo, Thần Vương cảnh gần như đều tới cả!"

"Bọn họ càng táng tận lương tâm, gần như giống chó dại, thấy người là cắn!"

"Đừng nói tìm được đồ tốt, cho dù ngươi bước vào khu vực lõi, cũng bị bọn họ đuổi ra, hơi có lời qua tiếng lại là động thủ!"

"Ngay cả người Vu tộc chúng ta đôi khi cũng phải sợ bọn họ ba phần!"

"Vì số người bọn họ tới thật sự quá nhiều!"

"Nếu không cần thiết, ta khuyên công tử tốt nhất đừng vào khu vực lõi!"

Vi Chi Dịch hỏi: "Hồng đạo hữu, vậy… không vào khu vực lõi, có tìm được đồ tốt không?"

"Chắc không!" Hồng Vô Ba lắc đầu: "Ít nhất, thứ như Tế Đạo Âm Dương Thiền, phải vào khu vực lõi tìm!"

Ấn Hiểu Nguyệt hỏi: "Nghe nói thần cách Vu Đế các ngươi mất không ít, những thần cách thất lạc này có xuất hiện ở mộ địa này không?"

Hồng Vô Ba lập tức tặng nàng một ánh mắt lịch sự kiểu ngốc nghếch: "Sao có thể?"

"Thần cách Vu Đế chúng ta là thất lạc, không phải chôn giấu!"

"Mỗi Vu Đế lúc lâm tử, đều bị Vu tộc chúng ta kiểm tra một lượt, sao có thể mang thần cách đưa vào mộ viên chứ?"

"Thần cách chúng ta mất, phần lớn là vì Vu Đế bị người ngoài chém giết, sau đó thần cách biến mất!"

"Thật ra, chắc cũng không phải mất tích, mà bị người ta lén giấu đi!"

"Ngươi không phải là, còn muốn tìm thần cách Vu Đế trong thần mộ Vu tộc chúng ta chứ?"

Ấn Hiểu Nguyệt cười cười, nói: "Không phải, không phải… ta có phải Vu tộc các ngươi đâu, ta lấy thần cách Vu Đế cũng vô dụng!"

"Ta chỉ tò mò thôi, ha ha…"

"Không nói mấy cái này nữa, các vị đạo hữu!" Hạ Nhân ngẩng đầu nhìn ba người Ấn Hiểu Nguyệt, nói: "Tiếp theo là vấn đề đi đâu!"

"Ta muốn vào khu vực lõi xem, nhưng vừa nãy Hồng Vô Ba cũng nói rồi, vào khu vực lõi, sẽ gặp đệ tử Chú Nguyền nhất đạo!"

"Tới lúc đó khó tránh xảy ra xung đột!"

"Không biết ý mấy vị thế nào?"

"Các vị nếu chịu qua đó, ta không ngại tiếp tục lập đội!"

Ba người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, thương lượng một lát, cuối cùng hạ quyết tâm.

Vi Chi Dịch nói: "Đi… ta vào thử cơ duyên trước… nếu việc bất khả vi, thì rời đi!"

"Ừ!" Trình Mộc Sơn nói: "Ta cũng nghĩ vậy!"

Ấn Hiểu Nguyệt nói: "Ta cũng thế!"

"Được!" Hạ Nhân phất tay: "Vậy đi thôi!"

"Công tử, ngài đợi chút!" Hồng Vô Ba mặt đầy lo lắng nhìn Hạ Nhân, hỏi: "Công tử, ngài vừa chuyển thần nô ấn ký của nô tì từ đại trưởng lão sang chỗ ngài, đại trưởng lão có phát giác không?"

"Nếu phát giác, nô tì lo ông ta đuổi tới!"

"Tới lúc đó công tử phiền phức rồi!"

Mày Hạ Nhân khẽ nhíu: vấn đề này, anh quả thật không biết.

"Đại trưởng lão ngươi tu vi thế nào?"

Hồng Vô Ba nói: "Thần Tôn cảnh, tầng mười hai!"

Nhưng cũng không sợ, ông đây còn lá bài tẩy!

"Không sao!" Hạ Nhân phất tay: "Kệ ông ta trước, chúng ta tới khu vực lõi trước!"

Chương 2155 — Bí Mật Của Tụ Bảo Bồn, Truy Kích!

"Cái thân này của ngươi, không thể thu nhỏ à?" Lúc này đây, cả người Hạ Nhân ngồi trên vai trái của Hồng Vô Ba thân hình khổng lồ!

Nhìn từ xa, anh như một thần sủng.

Không, Hạ Nhân dường như còn không bằng một con sâu.

"Được chứ, công tử!" Hồng Vô Ba đáp: "Nhưng phải thi triển bí pháp, mới biến thành to bằng ngài, hơn nữa duy trì không được bao lâu!"

"Nhưng, nếu tu vi tới cảnh giới Vu Vương, thì có thể tuỳ ý biến hoá kích cỡ của mình!"

Vu tộc thu nhỏ, cũng khó như sinh linh bình thường phóng to vậy.

Hạ Nhân ngồi trên vai Hồng Vô Ba quay đầu nhìn ba luồng lưu quang bám phía sau, rồi phất tay, một kết giới đạo pháp ngưng tụ trùm đầu anh và Hồng Vô Ba vào trong.

Thứ này có thể cách tuyệt thần niệm và thần lực dòm ngó.

"Hồng Vô Ba, ta hỏi ngươi mấy câu!"

"Vâng!" Hồng Vô Ba nói: "Công tử cứ hỏi, chỉ cần là điều nô tì biết, thì nói cho ngài!"

"Ừm…" Hạ Nhân nén trong lòng đã lâu, anh khẽ thở ra một hơi, rồi hỏi: "Trước kia, ta thấy ca ca ngươi bảo mỗi người bọn ta ngưng tụ hai giọt tinh huyết đưa cho gã, cái bồn trong tay gã, với bồn ở các nơi khác của Vu tộc gần như giống hệt!"

"Ta muốn hỏi, cái bồn này có gì đặc biệt không?"

Điểm mấu chốt là, cái thứ này ngoại quan nhìn gần như giống hệt Tụ Bảo Bồn của Hạ Nhân!

Anh không dám nói trăm phần trăm có ẩn tình, nhưng cũng chín mươi chín phần trăm rồi.

Lúc này Hồng Vô Ba đã thành nô bộc của anh, Hạ Nhân mới dám hỏi.

Đây cũng là một trong những lý do anh chịu tốn một tấm Ái Tình Chuyển Di Phù để bắt một thần nô dùng chẳng bao nhiêu, mà là lý do quan trọng nhất.

"Công tử… thấy cái bồn ở nơi khác?" Hồng Vô Ba mặt đầy tò mò.

Hạ Nhân gật đầu: "Ta vừa nói rồi, thấy ở bộ lạc Vu tộc khác!"

"Không…" Hồng Vô Ba hỏi: "Công tử, ngoài Vu tộc ra, có từng thấy cái bồn này không?"

Hạ Nhân bình tĩnh lắc đầu, nói: "Không hề!"

"Ồ…" Hồng Vô Ba có chút thất vọng, nói: "Ta còn tưởng công tử từng thấy cái bồn này cơ!"

Nói xong mấy điều này, nàng hơi khựng, không vội nói.

Anh khoanh chân ngồi trên vai Hồng Vô Ba, nhắm mắt dưỡng thần.

Khoảng hơn chục hơi thở sau, Hồng Vô Ba tổ chức xong ngôn ngữ, nói: "Công tử, thật ra điều nô tì biết cũng không nhiều, đều là nghe ca ca và đại trưởng lão nói!"

"Họ nói, Vu tộc chúng ta xưa kia có một bảo bối cực kỳ lợi hại, tên gọi là Tụ Bảo Tiên Bồn!"

Hạ Nhân bề ngoài bình tĩnh như nước, trong lòng lại sớm dấy lên sóng gió cuồn cuộn: mẹ nó, quả nhiên quả nhiên… thật sự có liên quan tới Tụ Bảo Tiên Bồn!

"Cái bồn này xuất từ 【Hoả Thần Bộ Lạc】 của Vu tộc chúng ta, nghe nói được một Vu nhân Thần Tướng cảnh nhỏ bé tình cờ có được!"

"Y dựa vào cái bồn này mà nhanh chóng quật khởi!"

"Tốc độ tu hành một ngày ngàn dặm, rồi bị người trong tộc phát hiện đầu mối!"

"Dưới sự uy bức dụ dỗ của đại trưởng lão trong tộc, tiểu Vu giao Tụ Bảo Tiên Bồn ra!"

"Nhưng vấn đề là, cái Tụ Bảo Bồn này chỉ mình y dùng được, trong tộc muốn dùng, buộc phải để tiểu Vu thao tác!"

"Có một lần, tiểu Vu lấy được cái bồn liền bỏ trốn!"

"Việc này nhanh chóng kinh động cả bộ lạc, vô số người tới truy sát!"

"Kết quả tiểu Vu này và Tụ Bảo Bồn từ đó về sau biến mất, không còn bất kỳ tung tích nào!"

"Công tử, điều nô tì biết cũng chỉ có bấy nhiêu!"

"Ồ!" Hạ Nhân gật đầu.

Con ngươi anh khẽ co lại, hỏi: "Vậy… cái bồn này rốt cuộc là loại bảo vật thế nào?"

"Cái này ta không biết!" Hồng Vô Ba nói: "Trong tộc không có thông tin liên quan, ca ca và đại trưởng lão cũng không nói!"

"Ừm… bản thân ta cũng khó tưởng tượng cấp bậc loại bảo vật này, nhưng có người đoán, thứ này vượt cửu phẩm, ít nhất cũng là thánh khí ngang cấp với thất chú thư!"

"Cũng có người nói, trong Tụ Bảo Bồn này có thể ngưng tụ một loại linh dịch để tu hành!"

"Cụ thể thế nào ta không biết!"

"Về sau, việc này bị Vu Đế biết, Vu Đế liền lệnh người chế tạo vô số cái bồn giống hệt phát cho mỗi người trong tộc!"

"Một mặt, là để mọi người đều nhận biết bảo bối của Vu tộc chúng ta, sau này thấy đừng không biết!"

"Mặt khác, thì là để trắc nghiệm người ngoài, nếu có ai thấy cái bồn này mà trên mặt lộ vẻ khác thường, thì lập tức bắt người lại tra hỏi!"

Ghê thật, cái chiêu quen thuộc quá.

May mà tâm lý tố chất ông đây siêu tốt, không thì lộ tẩy rồi!

Nhưng, Hạ Nhân hồi tưởng kỹ một chút.

Năm đó, anh cũng từng thấy tình hình Tụ Bảo Bồn này trong sâu thẳm ý thức mình.

Một Thần Tướng bị truy sát sau khi chết, thân thể và Tụ Bảo Bồn hợp làm một, hoá ra một phương tiểu thế giới, đó chính là con đường Hạ Nhân từng tới: tiên giới.

Vậy xem ra, cái Thần Tướng năm đó, chính là một tiểu Vu của Hoả Thần Bộ Lạc Vu tộc.

Vậy cũng có nghĩa là, nơi ta và Vương Đôn sư huynh sau khi phi thăng lên thần giới lần đầu hạ xuống chính là Vu tộc.

Rồi hai người mỗi người dùng thần phù truyền tống rời đi, Vương Đôn rơi xuống Thất Tú Thần Quốc, còn Hạ Nhân thì rơi xuống nhà họ Hạ ở Thiên Hạt Thần Châu dưới Dao Quang Thần Quốc.

Không ngờ ông đây hôm nay lại tới đây.

Nhưng cũng không cần sợ, Vu Đế của Vu tộc cũng nên không có thần niệm, không thể chú ý tới ta.

Hạ Nhân trong lúc tơ tưởng, đột nhiên ngẩng đầu.

Trong hư không, một bàn tay khổng lồ vô cùng, đột nhiên từ trên trời giáng xuống, chụp về phía anh và Hồng Vô Ba.

Hạ Nhân gào lớn một tiếng, thân thể nhanh chóng bật ra từ vai Hồng Vô Ba, bay vào hư không.

Khoảnh khắc sau, toàn bộ thần lực trong người anh đều được đưa vào Ngũ Lữ Hành Quân Tán.

Cây tán lớn che trời lấp đất chớp mắt xoè ra.

Khoảnh khắc sau, bàn tay khổng lồ kia liền nện mạnh vào cây tán lớn của Hạ Nhân.

Một kích giáng xuống, thân hình Hạ Nhân và Hồng Vô Ba nhanh chóng rơi xuống.

Nhưng cũng may Hạ Nhân phản ứng kịp thời, Ngũ Lữ Hành Quân Tán xoè ra, coi như đỡ được lực của kích này.

"Thần Tôn cảnh…" Từ lực lượng vừa rồi Hạ Nhân đã cảm nhận được sự bất phàm của đối phương.

Bàn tay khổng lồ trong hư không kia biến mất, khoảnh khắc sau, một gã khổng lồ thân hình cao lớn đột nhiên xuất hiện.

Người này thân cao ngàn trượng, dáng người thon dài, trên người mặc một chiếc đạo bào màu đỏ, một tay chắp sau lưng, một tay làm động tác chộp về phía Hạ Nhân, sắc mặt cực kỳ ngạo nghễ.

"Đại trưởng lão…" Hồng Vô Ba thấy nữ nhân này, trực tiếp phịch một cái quỳ xuống đất.

Hạ Nhân há to miệng: mẹ nó…

Nữ nhân này chính là đại trưởng lão của Hồng Vô Ba, cựu chủ nhân.

Lén lút biến đệ tử của mình thành nữ nô?

Ta còn tưởng là một lão đàn ông đê tiện, thì ra là một nữ nhân.

Đáng tiếc… tám phần có chút sở thích không lành mạnh.